

KLADIVAR

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI TOVARNE
ELEMENTOV ZA AVTOMATIZACIJO IN
PRECIZNO MEHANIKO-KLADIVAR-ŽIRI

LETO: 73

ŠTEVILKA: 4

NAŠE NALOGE

Leta 1973 se je že nagnilo v drugo polivico. Še nekaj mesecev in leto 1973 bomo zaključili. Prišel bo čas obračunov, bilanc in merjenja rezultatov našega dela. Prav je, da se zavedamo že danes, da bodo rezultati ob koncu leta lahko le taki, kakršne bomo ustvarili med letom.

Lahko rečemo, da je za nami prvo obdobje letošnjega leta. To je prvo polletje in obdobje dopustov. Pred nami je še slabe štiri mesece dela. Z rezultati v prvem obdobju ne moremo biti docela zadovoljni, zlasti pa ne z rezultati v polletnih mesecih.

Vedeti moramo, da nas letos čaka še zelo veliko dela in obsežne naloge. To so naloge, katere smo si zastavili, ko smo sprejemali gospodarski plan za leto 1973 in ko smo začrtali naš perspektivni program pred leti.

Leto 1973 lahko imenujemo "leto po investiranju". To pomeni, da v letošnjem letu in v naslednjih moramo doseči efekte investiranja in izkoristiti nabavljena osnovna sredstva. S tem si zagotovimo načrtano ekonomsko rast podjetja, iztočasno pa se moramo zavedati, da prav v letu 1973 in 1974 moramo odplačevati največ anuitet za obražna in osnovna sredstva. Da pa bomo lahko te cilje dosegali in jih dosegli, moramo v tem obdobju naše delo posvetiti predvsem reševanju notranjih problemov oziroma se spopasti z nalogami, katerih rešitev je odvisna predvsem od naše sposobnosti in prizadevnosti. To so naloge ekonomsko-tehnične narave, kjer mora priti do izraza naša strokovnost in odgovornost do dela. Vso skrb moramo posvetiti povečanju produktivnosti in kakovosti dela

izboljšanju kvalitete dela, smotrnejšemu izkoriščanju delovnega časa, povečanju discipline in odgovornosti do izvajanja nalog, uvajanju sodobnih metod dela v tehnologiji, planiranju, organizaciji dela, poskrbeti moramo za izboljšanje pogojev dela, delovnih odnosov, za stalno pridobivanje in izpopolnjevanje znanja. To je nekaj osnovnih elementov, ki morajo biti sestavni del vsakdanjega dela na vsakem delovnem mestu in le izpolnjevanje vseh teh zahtev in pogojev zagotavlja uspešno in efektivno delo. To pa so naloge, ki jih lahko rešimo le sami, vsak posameznik na svojem področju in vsi skupaj kot celota.

Z nabavo potrebne strojne opreme in orodja smo si ustvarili tehnične možnosti kvalitetnega razvoja in razširitve našega perspektivnega programa. Posebnost v letošnjem letu je tudi to, da skoraj 30% naše planirane letne realizacije predstavlja izvoz na konvertibilno področje, kar pa nam daje še dodatne zahteve po kvalitetnem delu, zlasti pa poleg kvalitete zahtevo po doseganju rokov in nam vse skupaj predstavlja novo in širšo odgovornost, kot smo bili navajeni do sedaj.

Z reševanjem prej naštetih nalog si lahko in tudi moramo v tem letu ustvariti osnovo za našo nadaljno širitev v proizvodnji.

Bolj poredko spregovorimo o naših medsebojnih odnosih, o našem počutju, o delovnih pogojih. Prav zaradi tega velikokrat pozabljamo na nekatere osnovne pogoje, ki so predpogoj, da smo sposobni naše naloge vestno in kvalitetno izvrševati. Pozabljamo na tiste člane kolektiva, ki mirno in vestno opravljajo svoje delo, ne znamo pohvaliti nekoga, ki je svoje delo dobro in vestno opravljal in žrtvoval svoj prosti čas, da so določene naloge pravočasno in dosledno izvršene. Kadar kri-

tiziramo naše napake, izrekamo kritiko preveč posplošeno, za vsakogar enako, vendar kritika ne vpliva na vsakega enako. Mnogokrat prav tisti, kateremu kritika ni bila namenjena, občuti vso grenkobo in ost kritike, tisti pa, kateremu naj bi bila namenjena, ostaja ravnodušen in ne vpliva na njegovo spremembo metod in navad dela.

Naši samoupravni odnosi morajo biti kritični, trdi in nepopustljivi, vendar pošteni, zdravi in konstruktivni. Pravični moramo biti zlasti do dobrih in delovnih članov kolektiva in zaradi tega morajo naši odnosi temeljiti na jasnih stališčih do delavnih in nedelavnih, do zaslužnih in nekoristnih članov kolektiva. V podjetje morajo biti odprta vrata vsakomur, ki je dela voljan, dovolj sposoben in vstrajen pri delu. Držati besedo, odkrito povedati resnico, vzdržati odgovornost in ne kloniti pred problemi, to morajo biti lastnosti delavca - samoupravljalca.

S takimi načeli in s takim načinom dela bo vsak posameznik dosegel osebno uveljavitev v ožjem krogu sodelavcev, skupno pa se bomo uveljavili v širokem in kritičnem krogu tržišča.

Naučiti se moramo vsako nalogo brez odlašanja in hitro speljati do konca, kajti le tako je delo poplačano in utemeljeno. Pri delu so napake in spodrsaljaji. Zaradi tega ne smemo obupati in odnehati, pač pa še bolj vneto iskati in najti rešitev.

(Nadaljevanje na 8. strani)

FINANČNI USPEH

Koefficient obračanja

V I. POLLETJU 1973

Ob zaključku polletja nas družba obvezuje, da pregledamo in prikažemo svoje uspehe. To je prva ocena za podjetje in verjetna prognoza za leto 1973. Skušal bom prikazati uspeh in ga primerjati z istim obdobjem leta 1972 ter z indeksom navesti vspon ali padec posameznih podatkov ter s tem uspeh ali neuspeh podjetja in vzroke za neuspeh oziroma zasluge za uspeh.

XXXXXXXX	po planu din	dejansko din	indeks
materiala	120/3	160/1,1	1,33 +
proiz.v teku	40/9	45/4	1,12 +
proizvodi	32/11	36/5	1,13 +
kupci	30/12	60/3	2,00 +

Iz indeksov je razvidno, da se je proizvodnja povečala v razmerju za isto obdobje 1972 leta zadovoljivo1,57
prodaja nekoliko slabše1,33
osebni dohodki še nekoliko slabše1,27
materialni stroški in tuje usluge2,30
Zelo močno so narasle pogodbene in zakonske obveznosti, predvsem obresti na kredite in stanovanjski prispevek.

Celotni dohodek v razmerju s prodajo:

NAJVAŽNEJŠI POKAZATELJI V 000 din

	1972	1973	indeks
proizvodnja po planski lastni ceni	2607	3084	1,57
materialni stroški	797	1859	2,33
proizvodne usluge drugih	282	562	1,99
neproizvodne usluge	17	53	3,12
reklama - reprezentanca	15	93	6,20
drugi material.stroški	38	47	1,24
dnevnice	43	22	0,51
amortizacija	131	247	1,89

Iz podatkov indeksa je razviden povečan obseg poslovanja.

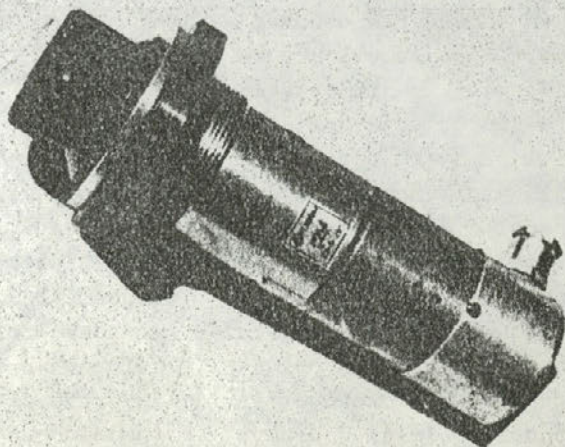
osebni dohodki	1.210	1541	1,27
pogodbene obveznosti	78	204	2,62
zakonske obveznosti	78	125	1,60
Prodaja proizvodov	3.146	4170	1,33
druga prodaja	38	59	1,55
lastna prodaja	-	126	-
vrednost prod.proizvodov	2.701	3676	1,36
dobiček " "	445	504	1,13
vložena osnovna sredstva	1.770	3975	2,25
zaloge materiala	1.412	1990	1,41
zaloge proiz.v teku	886	1340	1,51
zaloge proizvodov	457	1030	2,25
Celotni dohodek	3.205	4.601	1,44
porabljena sredstva	1.615	2602	1,61
Dohodek	1.590	1999	1,25
Začasna razdelitev:			
za osebne dohodke	1.080	1213	1,12
zakonske obveznosti	75	158	2,11 +
pogodbene obveznosti	66	144	2,18 +
nerazdeljeni dohodek	369	484	1,31

Porabljena sredstva zaradi materiala so se močno dvignila, več kot proizvodnja 1,61, zato pa je dohodek nekoliko manjši 1,25 in s tem tudi dobiček nekoliko manjši 1,13.

Iz indeksa koefficientov obračanja pa je razvidno zelo počasno obračanje predvsem materialov in terjatev do kupcev 1,33 in 2,00, kar povzroča neverjetne težave v finančnem poslovanju (slaba likvidnost) in zelo velike stroške (glej obresti v pogodbenih obveznostih).

Vendar mislim, da z ozirom na začetne težave predvsem z uvajanjem nove proizvodnje za izvoz (v celotnem dohodku je izvoza za 18%), moramo biti z rezultatom v I. polletju kar zadovoljni. Podatki pa nam kažejo, kaj moramo odpraviti in kaj popraviti, da bi bil uspeh leta še boljši.

Strlič Edvard

OSEBNA IN KOLEKTIVNA ZAŠČITA PO
ODLOKU Z I S- a

Na podlagi Odloka o minimumu obveznih sredstev za osebno in kolektivno zaščito pred vojnimi akcijami (Ur.list SFRJ 13/70) morajo občani imeti kot minimum obveznih sredstev za osebno zaščito pred vojnimi akcijami prvi zavoj, priročno zaščitno platneno masko, priročni plašč iz plastičnega ali gumiranega platna in sredstvo za osebno dezinfekcijo in dekontaminacijo.

Občani si morajo sredstva za zaščito, ki so predpisana po tem odloku, nabaviti v dveh letih. Ker je ta rok potekel v marcu letošnjega leta, nas je obiskal predstavnik KEMOFARMACIJE iz Ljubljane s ponudbo osebne zaščitnega kompleta z razpiratorjem (masko), ki stane 65.- din, sama maska pa 35.-din. Sredstva za osebno dezinfekcijo in dekontaminacijo so: 50 gramov pralnega sredstva, 50 gr sode bikarbone, 200 ml čistega alkohola, 50 gr vate in 1 zaviitek papirnih robcev.

Ker zaščitni komplet, razen maske vsebuje stvari, ki jih ima vsak že gotovo doma, smo mnenja, da bi bilo dovolj, če bi vsak nabavil samo masko (35 din). Vsa naročila, bodosi za zaščitni komplet ali samo za masko sprejema Kavčič Anka na upravi podjetja .

Za kolektivno zaščito pa mora skrbeti štab za civilno zaščito pri podjetju, ki je tudi ustanovljen.

Kavčič Anka

SKLEPI DELAVSKEGA SVETA

Delavski svet našega podjetja je na svoji 9.seji dne 19.7.1973 sprejel naslednje sklepe:

1.Do konec leta 1973 ali do začetka leta 74 se mora pripraviti plan za novogradnjo podjetja oziroma elaborat.

2.Nabaviti se mora najnujnejša strojna oprema (v višini 200.000.- din),ko bodo za to dani pogoji.

3.DS zadolži in pooblasti odbor za zaposlovanje in izobraževanje, da na osnovi analize predloga strokovnih služb odpre potrebna delovna mesta, zaposli nove delavce na odprta delovna mesta, po potrebi razporedi delavce, upoštevajoč sposobnost delavcev in zahteve delovnih mest.

4.DS je sprejel in potrdil osnutek pravilnika o delitvi sredstev sklada skupne porabe.

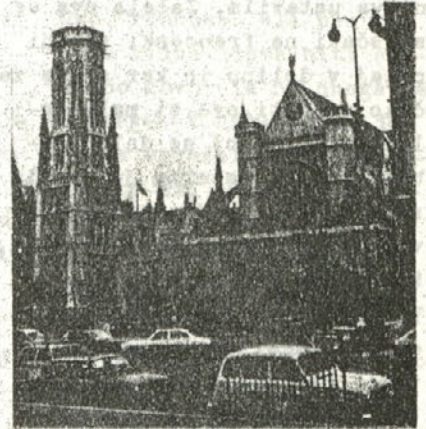
5.DS je tudi obravnaval zakonska določila glede letošnjega dopusta od 14 na 18 delovnih dni.

Sprejel je sklep, da za letošnje leto ostane dopust tako kot je bilo določeno v odločbah in da se le-te ne bodo spremenile.

P O T V P A R I Z

26.7.1973 ob 4.uri zjutraj smo se Martin, jaz in Jawa odpravili na pot. Da ne bo pomote, Jawa je motor, s katerim sva prevozila 2830 km dolgo pot do Pariza in nazaj. Prva postaja je bil mejni prehod Fernetiči. Tu naju je carinik vprašal po dinarjih in devizah. Ko sva mu rekla, da nekaj pač imava s seboj, je hotel videti koliko. Začela sva brskati po prtljagi, v kateri sva imela tudi "kaso". Ko je videl, da nama gre to delo slabo od rok in ker pametni odneha, je rekel, da je v redu in da lahko greva dalje. Pred nama so bili dolgi kilometri italjanske avtoceste, ki se vije od Trsta do Torina. Vožnja po avtocesti je utrujajoča, saj imaš občutek, da nikamor ne prideš, čeprav je plin vedno do konca odprt. Pokrajina ob avtocesti je utrujajoča in

nezanimiva, saj je sama rav-nina. Tu pa tam so kmetije, včasih pa tudi večja mesta in vasi. Vsake toliko časa ustaviva na črpalki, ki jih je precej, kjer nasitiva motor in naju.

NOTRE - DAME

Kjer je črpalka, sta tudi trgovina in restavracija. Restavracija je v večini krajev narejena kot kakšen most čez cesto tako, da ko sediš ob mizi, lepo vidiš avtomobile, ki drvi-jo po cesti pod teboj. E-dina slaba lastnost črpalk je ta, da se številke, ki pomenijo znesek v lirah veliko hitreje vrtijo kot številke, ki kažejo količino bencina v litrih. Vreme nama je bilo kar naklonjeno, saj je sijalo sonce in je bilo še na motorju toplo. Tako sva okrog petih popoldne prispela v Torino, kjer se avtocesta konča. Pot sva nadaljevala po lepi asfaltni cesti proti Susi. Pokrajina je postajala hribovita. Ob cesti so imeli domačini postavljenih polno zabojev breskev in jih ponujali mimoidočim. V Susi se je dolina končala in začela sva "plezati" proti italjansko francoski meji. Meja je na precejšnji višini, saj je svet tu že čisto gorski in začenjajo se že skalne površine.

Vreme se je poslabšalo in na vrhu je celo malo pršel dež. Italijanski carinik je mel roke, ker ga je zeblo in nama dal znak, da lahko greva naprej. Francoski carinik naju niti za pasoš ni vprašal, tako, da se na meji sploh nisva ustavila. Začela sva se spuščati na francoski strani nazaj v dolino in ker se je začelo mračiti, sva si malo ogledovala, kje bi se dalo prebiti noč. V začetku je kazalo zelo slabo, saj je malo deževalo in okrog ni bilo drugega, kot pusta gorska pokrajina. V dolini sva natankala bencin in nadaljevala pot že po temi. Prenočila sva pod milim nebom nekaj kilometrov pred Channery-jem. Spala sva nekaj metrov od železniške proge in ko je peljal mimo vlak, se je vse treslo. Ponoči je malo zeblo, saj sva imela s seboj samo dve šotorski kri-li. Zjutraj sva ugotovila, da sva imela ponoči precej obiskov, toda na srečo so bili to le 2 cm dolgi polži, ki so si poizkali zavetje v čeladah, vendar samo za tisto noč.

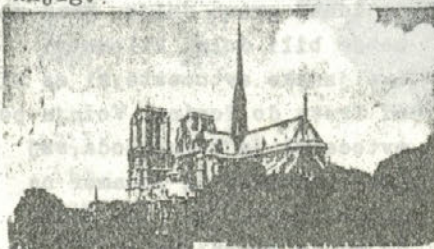
Ob petih zjutraj sva nadaljevala pot, saj je naju do Pariza čakalo še 653 km. V Lyonu sva zopet zapeljala na avtocesto, tokrat na francosko. Tu sva tudi prvič videla tablo z napisom Pariza, spodaj pa je pisalo, da je do tja še 422 km. Vožnja po avtocesti je bila zopet dolgočasna, bili pa so bolj pestri postanki. S franki sva bila že bolj pri kraju, za dinarje pa nama niso hoteli dati bencina. Na eni zadnjih črpalk na avtocesti pretopiva še zadnje franke, po nekaj metrih vožnje pa imava gumi defekt, prvič na poti, da imava opravka z JAWO. Da tudi vožnja sama ne bi bila tako dolgočasna, je poskrbel Martin, ki je začel podirati keglje, ki so jih postavili delavci, ki

so delali na cesti. K sreči sva jih zadela samo z nogami, tako, da nama ni bilo nič, keglji pa so malo poskočili po cesti. Ob izstopu iz avtoceste bi morala plačati 17 frankov, ker pa jih nisva imela, so bili dobri tudi dinarji. Nekako 60 km pred Parizom so se že začele prve stolpnice, ki so se potem vrs-tile vse do mesta.

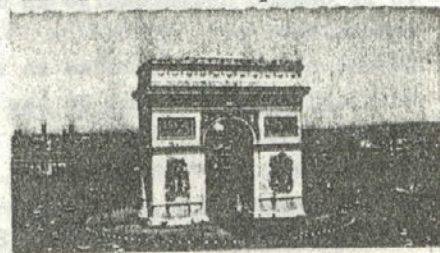
V Pariz, kjer naju je čakal Mirko, sva na dogovorjeno mesto pris-pela okrog 19. ure. Peljal naju je naravnost v sobo, kjer sva se skopala, najedla in šla takoj spat.

Naslednji dan smo se skupaj napo-tili na ogled 10-milijonskega mesta. Prva novost zame je bila vožnja z Metrojem (podzemno že-leznico). Mesto je namreč precej veliko, da bi hodil iz enega konca na drugi in si ogledoval znamenitosti, ki jih v Parizu ni malo. Najprej smo si ogledovali Notre-Dame in Bouquiniste, ki vzdolž Seine prodajajo razglednice in vse vrste slik reprodukcij in knjig.

Notre-Dame je tudi geografsko središče Francije .

Stebri te mogočne katedrale skrivajo v sebi vso zgodovino Francije, saj so bili pri-ča vseh pomembnejših dogodkov. Katedrala ima dva izredno lepa izklesana žvonnika, posebno lepa pa je glavna rozeta in portali nad tremi vhodnimi vrati. Iz Notre-Dame smo se mimo Sorbone, svetovno znane francoske univerze, napotili proti slavoloku zmage - L' arc de triomphe in Eifflovem stolpu.

S potjo smo si ogledali še Concorde, to je trg, ki ima v sredini ogromen obelisk, ki ga je Napoleon pripeljal iz Afrike.

Šli smo tudi mimo Pantheona, kjer je Napoleonova grobnica in po aveniji, imenovani Elizejske poljane prišli do slavoloka zmage.

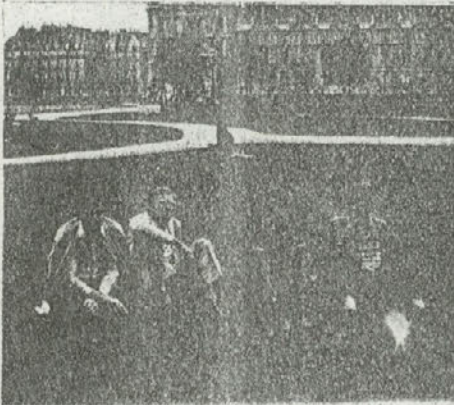
Slavolok zmage je največji na svetu, saj je visok 50,5m, delali pa so ga polnih 30 let.

Od tam pa smo se napotili proti Eifflovem stolpu. Čeprav ga imajo za "najgrše svetovno čudo" je vseeno vreden ogleda. Visok je 300 metrov. Povzpeli smo se samo na prvo ploščad, kjer so restavracije in kioski s spominki. Od tu je čudovit raz-gled po mestu. Posebno lepo se vidi televizijska hiša. Tu ima svoje prostore L' O. R.T.F. Lep pogled je tudi na Palais de Chailot, pred katerim je vodomet, kjer voda "dere" iz mogočnih topov.

Ko smo si ogledali Pariz tudi iz malo višje točke, smo se po stopnicah spu-stili nazaj in v podzemlje

na najbližjo postajo podzemne železnice. Zvečer pa smo se napotili na ogled nočnega življenja, ki ga Parizu v Evropi ni enakega. Na žalost pa si ga lahko privoščijo samo nekateri. Ogledali smo si Belo katedralo Sacré-Coeur, ki stoji na gričku nad mestno četrtjo Montmartre. Tu se zvečer zbere polno skupin hipijev in drugih mladih ljudi, povečini črncev, ki prepavajo in plešejo svoje narodne pesmi in plese. Tu se zbirajo tudi umetniki, ki rišejo portrete kar na licu mesta. Odšteješ samo vsoto, ki jo zahteva in ti nariše portret, na katerem pa po večini niti slučajno ni mogoče razpoznati, ali ugotoviti, koga je gledal, ko je risal.

Jaz bom priložil raje fotografijo, na kateri boste verjetno poznali vsaj dva "portreta".

Med zgoraj omenjenimi umetniki je tudi nekaj jugoslovanov. Spodaj pod katedralo pa je ulica kabaretov in zabavišč, med katerimi se bohota tudi znani Moulin Rouge.

Medtem, ko v ostalih predelih mesta zvečer skoraj ni človeka, se tu zvečer življenje šele začne.

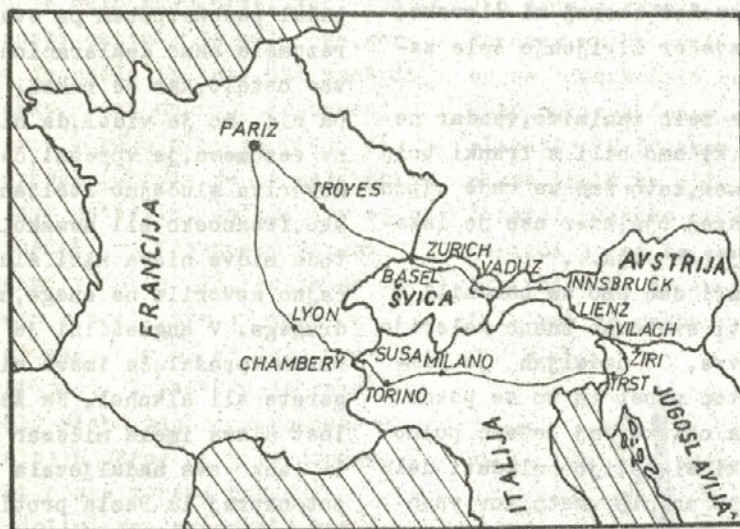
Bilo je zelo zanimivo, vendar ne za nas, ki smo bili s franki bolj na tesnem, zato smo se raje odpravili nazaj tja, kjer nas je čakala vsaj postelja...

Naslednji dan smo se namenili obiskati svetovno znano galerijo Le Louvre. Ob nedeljah je namreč vstop prost in to se pozna tudi na obisku, saj je vse polno ljudi, ki si želijo ogledati dela svetovno znanih umetnikov vseh časov. Posebno pozornost pa seveda vsak posveti Moni Lisi, saj je okrog slike vedno polno ljudi. Verjetno še vedno vsakega očara s svojim skrivnostnim nasmehom.

Če bi si hoteli vso galerijo vsaj bežno ogledati, bi potrebovali preveč časa, zato smo si ogledali le nekatera dela, saj ni bil nihče od nas poznavalec umetnosti. Iz Louvra smo se odpravili na sprehod na eno najlepših avenij na svetu na Elizejske poljane. V hladni senci drevoreda smo si privoščili pivo in se počasi odpravili nazaj. Zvečer smo malo pokusili sloveča francoska vina, toda naju z Martinom je čakala še naporna pot, zato sva ga res samo pokusila in ugotovila, da je tudi v Franciji vino tekoče. Pri nas smatramo vino kot alkoholno pijačo, Francozi pa ga štejejo kot živilo. Iz Pariza sva se odpeljala drugo jutro ob 5 uri zjutraj. Nehote sva naredila okrog mesta še časten krog (v krogu je namreč speljana šestpasovna cesta. Nato nama je le uspelo, da sva se izmotala iz mesta in jo ubrala proti Švici. Tokrat nisva šla po avtocesti, ker je na to stran ni bilo, bila pa je lepa asfaltna cesta.

Malo je nama nagajal dež, vendar sva okrog šeste ure popoldne prispela do švicarske meje.

Tu nama je carinik pregledal pasoše, potem pa sva razumela samo deklaracion, vse ostalo, kar je rekel, pa nič. Ko je videl, da nič ne razumeva, je vprašal, če govoriva slučajno italjansko, francosko ali nemško, toda midva nisva niti slučajno govorila ne enega, ne drugega. V angleščini je potem vprašal, če imava cigarete ali alkohol. Na žalost nisva imela ničesar in lahko sva nadaljevala pot naprej iz Bazla proti Zurichu. Tokrat sva zopet vozila po avtocesti, večino poti sem jaz zadaj na motorju prespal. Vsake toliko časa sem s čelado zadel ob njegovo in sem se zbudil. Iz Zuricha sva nadaljevala pot ob prelepem jezeru proti Watwilu, kjer sva tudi prenočila. Tokrat sva si prenočišče privoščila v hotelu, ki pa žal še ni bil čisto gotov, tako, da sva spala na betonu. Spat sva se odpravila že ob 8 zvečer, ker je bila že trda tema. Zjutraj sva morala paziti, da si ne bi zaspala in da naju ne bi podili delavci. Martin je to vzel tako resno, da me je zbudil že ob 22 h in vprašal, koliko je ura. Ob 4. uri zjutraj sva res vstala in nadaljevala pot po slikoviti Švici in Lihtensteinu, tako, da sva bila ob 6.30 h že v sosednji Avstriji. Pot naju je vodila čez 1803 m visok prelaz Arlberg do Innsbrucka, ki je ljubiteljem zimskega športa dokaj znano ime. Pri vstopu v 5 km dolg Felber Tauern predor pod Visokimi Turami sva prvič videla tablo z napisom Jugoslavija. Nadaljevala sva požem skozi Lienz do Villacha in na mejni prehod Podkoren.

V Kranjski gori sva zadnjikrat tankala in okrog sedmih zvečer sva po šestih dneh zopet srečno prispela domov ter ponovno ugotovila staro resnico - povsod je lepo, doma pa je najlepše.

Temelj Franci

NEKAJ BESED O NAŠEM GLASILU

Vselej sem vesela, kadar izide naš časopis Glasilo Kladivarja. Vedno vsega preberem, saj v njem vedno zvem kaj novega iz našega podjetja.

Rekla bi, da se člani našega podjetja res premalo oglašajo v njem s svojimi članki. Ko bi sodelovali vsi, bi bilo naše glasilo še bolj mikavno. Saj jih je več, ko vsak dan hodijo v šolo, pa bi lahko kdo izumil kakšen članek, pa tudi iz uprave podjetja se oglašajo bolj eni in isti, drugi pa, kot da jih ni.

Še glede bolovanja bi malo pripomnila. Da se veliko boluje, to je že mogoče res, vendar to lahko reče samo tisti, ki ne ve, kako delavec prezeba v naši delavnici, posebno pa še tam, kjer je sedaj moška montaža, ki je ravno nasproti vrat.

Tista vrata se pogosto odpirajo, včasih pa so odprta cele ure, ker se naklada ali razklada blago, delavcu pa pihha pod noge. Posebno jeseni in pozimi tam zebe, da si skoraj trd od mraza in nič ne pomaga, četudi gorijo peči. Na tistem mestu sem delala tri leta in lahko rečem, da je res "heroj", kdor se ne prehladi.

Da so pa pri strojih nesreče, se pa itak razume. Vidim pa, da se na delavce gleda le bolj iz slabe strani, iz dobre se pa bolj zamolči.

Če pogledamo, koliko delavec pokaže dobre volje. Koliko naredijo nadur, koliko prostih sobot in nedelj zabijejo v podjetju in tudi precej noči, ne ustrašijo se, samo da je narejeno in ustrezno zahtevi. Nihče tega ne vidi in ne omeni. Meni se pa zdi, da bi bilo tudi to dobro podpreti, saj je zaželjeno, da se pokaže dobra volja iz obeh strani. Še pogovor pravi, da dobra volja je najboljša.

Vida Bogataj

Poletna sezona v Žireh je glede tekmovalnega športa sicer skromna, zato pa je bilo poletje živahno pri sindikalnem športu. V kratkem pregledu si oglejmo prireditve in rezultate preko poletja. V počastitev 4. julija je mladinski aktiv Žiri organiziral nočno štafeto 4x400m. Sodelovalo je 5 članov in 3 pionirske ekipe planiške skakalne šole Alpina. Vrstni red članov je bil naslednji:

1. KK Kladivar I
2. Veterani
3. Alpina
4. Etiketa
5. KK Kladivar II.

Zmagovalna ekipa KK Kladivar v postavi Govekar Miha, Mlinar Franci, Krvina Rajko in Kopač Franc je tako osvojila pokal mladinskega aktiva.

9. in 10. avgusta pa so se pomerili na sindikalnem prvenstvu Žirov košarkarji. Organizator je bil SO Kladivar in košarkarski klub. To je bilo že tretje tovrstno tekmovanje. Povabljenih je bilo 7 ekip, vendar se ekipe Osnovne šole Žiri, Etikete in Mizarskega podjetja zaradi odsotnosti igralcev niso prijavile.

Naša sindikalna ekipa je po lanskem presenetljivem 2. mestu letos še bolj presenetila. Z zadovoljstvom smo gledali borbeno in učinkovito igro ekipe in uspeh ni izostal - prvo mesto in pokal. Uspeh je toliko bolj razveseljiv, saj so imele ostale ekipe po izboru igralcev veliko večje možnosti za zmago. Rezultati pa kažejo, da zmaga ni prišla slučajno in da so naši fantje igrali res odlično.

- 1. Kladivar: Alpina 72:48
- 2. Kladivar; Kladivar-klub 78:54
- 3. Kladivar: ČŠIC 107:36

Zadovoljni smo lahko tudi z uvrstitvijo klubske ekipe Kladivarja, ki je bila sestavljena iz članov kluba, ki niso zaposleni v podjetjih, ki so pripravila ekipe. Končni vrstni red:

- 1. Kladivar 6 točk
- 2. Kladivar, klub 4 točke
- 3. Alpina 2 točki
- 4. ČŠIC 0 točk

Poglejmo še sestav ekipe, ki je kolektivu priigrala nov pokal: Krvina Rajko, Gantar Franc, Kopač Franc, Bogataj Jože, Kepić Marjan, Tušek Branko, Mihevc Gregor, Kosmač Miran, Pivk Stane, Mlinar Miro. Najboljši strelec ekipe in turnirja je bil Krvina Rajko, atraktivno košarko pa sta pokazala Kopač in Mihevc. Celotna ekipa je igrala borbeno in taktično dobro, bilo pa je dovolj prilik tudi za ogrevanje gledalcev. Dobro smo se tudi odrezali na zaključku v Goropekah.

Košarkarski klub je pričel jesenski del tekmovanja. Člani smo že odigrali prvo tekmo na vročem terenu v Kropi (premagali so ekipe Kranja, Tolmina in Kobarida). Na točke nismo računali, vendar je okrnjena ekipa z odlično igro kmalu presenetila domačine. Izgubili smo s 6 točkami, pa še to z veliko športno srečo igralcev Kroepe. V Kropi so izjavili, da je bila to najlepša tekma na njihovem terenu doslej in z igro smo res lahko zadovoljni. Posebno dobro sta igrala Kopač Franc in Krvina Rajko (predvsem v napadu). Članice so bile na kondicijskih pripravah v Rovinju in naporni treningi so pokazali lep napredek. Koliko bodo zna- le to prenesti na igrišče v

borbah za točke, pa bomo šele videli.

Tudi mladinci začenjajo jesenski del tekmovanja s ciljem, osvojiti prvo mesto. V prvem delu je bilo preveč spodrseljajev in prvo mesto bomo osvojili le, če zmagamo v vseh tekmah jesenskega dela, na kar tudi računamo.

Obeta se nam torej zanimiv košarkarski spored v Žireh, ki bo v septembru in v začetku oktobra 1973. Škoda je, da člani kolektiva ne obiskujejo tekem v večjem številu. Za tekme v Žireh pravijo, da so med najbolj zanimivimi v ligah, kjer nastopijo naše ekipe in se čudijo majhnemu številu gledalcev (ki je kljub temu večje kot povsod drugod.)

Vodstvo kluba se je zato odločilo, da bo člani kolektiva sproti obveščalo o razporedu tekem na domačem igrišču na oglasni deski podjetja.

Člani kolektiva ste ustanovitelji kluba in kolektiv omogoča obstoj in delovanje.

Povezava kluba s kolektivom pa je zelo slaba, upamo pa, da bo interes v bodoče večji.

Člani kluba si želimo, da bi bili tisto, kar klub podjetja mora biti - del kolektiva, čeprav ne na delovnem mestu, saj klub nosi naše ime in z našo pomočjo tudi obstaja.

Bogataj Miha

KAJ MI JE TEGA TREBA BILO

Ko sem bil osmošolec se spominjam, da se nisem razburjal, ko mi je tovarišica "Klotilda" vtepala v glavo, kaj, kako in zakaj je Pitagorov izrek! "To je za vas oslovski most in če tega dobro znate, je tu pol uspeha." je poudarjala. Medtem sem pogledoval proti svoji prvi ljubici. Da sem bil zaljubljen, so vedeli vsi, mogoče

še ona sama. To se je videlo že po rdečilu na meni, nisem pa bil rdeč samo jaz, ampak se mi je zdelo, da je bila v mojo izvoljenko zaljubljena vsaka stvar. Ubogi Kift, vsi so vedeli, edina izjema je bila takrat prekleta učiteljica. "ekaj časa me je samo gledala, potem pa samo pisala. Del pisanja je odromalo tudi domov, Da sem jih "fasal", so bili krivi tovarišica, oče, poštar in sploh vsi, izjema je bila samo ona. Ko sem se spomnil nanjo, je bila še očetova palica rdeča. Po tem se je vedelo, koliko sem bil zaljubljen. Tako je bil kronan moj oslovski most in še naučil sem se ga. Vedenje pa je ostalo štiri.

Ker sem telesno vzgojo odbil, sem se pripravljaj na biologijo. Nabiral sem jurčke, lisičke (borovnice niso bile tako polne kot letos), kradel jabolka in hruške in gledal po televiziji leve in opice. Tako je bila biologija za + dve.

Pri slovenščini nisem razumel ničesar, samo profesorja nisem ogovarjal "kej" ampak "prosim, tovariš profesor?"

Vse ostalo sem nekako pregural, ostala mi je samo še kemija. Tu so mi pomagale višje sile - hvala jim, pardon, hvala njima! Prašiču in očetu namreč. Osemletko sem tako naredil, zato pa ob počitnicah nisem poskusil domače svinjske salame in klobas. Moja odmera šalam in klobas je bila porabljena v druge namene. Lahko pa sem se brezskrbno predal svoji veliki ljubezni. Ko danes vse to premišljujem, ne vem, kdo je

